Elsevier 8 oktober 2011

MILIEUBELEID

Dure hobby

Kabinet-Rutte jaagt burgers onnodig op kosten met nieuwe energieheffing voor windmolens



Mark Rutte beloofde Nederland een Regeerakkoord waarbij rechts zijn vingers zou aflikken. Wat het energiebeleid betreft, is daar weinig aanleiding voor. Zijn eerste kabinet, van VVD en CDA, geeft ruim baan aan windenergie en andere zogeheten alternatieve energiebronnen, terwijl Rutte in de verkiezingscampagne nog schamperde dat 'die malle windmolens' niet op wind draaien, maar vooral op subsidie.

Tijdens de formatie gaf de premier zijn verzet tegen windturbines, zonnecellen en biogasinstallaties onder druk van coalitiepartner CDA snel op. Een deel van de achterban van de christen-democraten had grote moeite met de deelname aan Ruttes kabinet, omdat het wordt gedoogd door de PVV van Geert Wilders. Milieuvriendelijke maatregelen moesten de kritische CDA'ers milder stemmen.

De rekening voor alle groene voornemens wordt nu neergelegd bij de burger, die het door alle noodzakelijke bezuinigingen van dit kabinet om de begroting in balans te houden toch al zwaar te verduren heeft. De koopkracht daalt in 2012 volgens de rekenmeesters van het Centraal Planbureau (CPB) voor het derde opeenvolgende jaar, deze keer gemiddeld met 1 procent, en de vooruitzichten voor de komende jaren zijn door de rap verslechterende economische omstandigheden opnieuw slecht.

Het kabinet wil met de nieuwe Stimuleringsregeling Duurzame Energieproductie (SDE+) de komende jaren fors 'investeren' in onder meer windenergie. De kosten lopen op tot 1,4 miljard euro per jaar aan het eind van deze kabinetsperiode, zo blijkt uit een recente notitie van CDA-minister Maxime Verhagen van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie. Die 1,4 miljard moet worden betaald uit een nieuwe heffing boven op de energierekening, die de komende tijd geleidelijk zal stijgen van 20 euro tot 120 euro per huishouden per jaar.

Het kabinet sloot afgelopen week ook een overeenkomst met de energiebedrijven. Die krijgen nu nog subsidie om in hun kolencentrales 10 procent biomassa mee te stoken, brandbaar afval. De subsidie houdt binnenkort op te bestaan, maar de energiebedrijven hebben beloofd door te gaan met het stoken van biomassa. De kosten nemen ze volgens een persbericht 'voor eigen rekening', wat in de praktijk vermoedelijk betekent dat ze die ook geheel of gedeeltelijk doorberekenen aan hun klanten, tenzij de ondernemers genoegen nemen met een lagere winst.

Zo gaat het helaas maar al te vaak: de burger betaalt uiteindelijk altijd de rekening, de ene keer in zijn hoedanigheid als belastingbetaler, de andere keer als consument.

De invoering van een nieuwe energieheffing door het kabinet om windmolens te subsidiëren, valt eigenlijk niet te verkopen aan de burgers. Zij betalen namelijk sinds jaar en dag al een forse heffing bovenop hun elektriciteits- en gasverbruik. Deze energiebelasting levert de schatkist dit jaar zo'n 4,4 miljard euro op. Het is een melkkoe voor de overheid. De heffing op elektriciteit, bijvoorbeeld, nam sinds 2001 met meer dan 90 procent toe.

Alleen al tussen 2007 en 2011 steeg de heffing op elektriciteit van 7,16 eurocent per kilowattuur tot 11,21 eurocent per kilowattuur. Die bedragen zijn nog exclusief 19 procent omzetbelasting (btw) die de overheid als vanzelfsprekend over haar eigen belastingen heft. Het gevolg daarvan is dat we inmiddels meer belasting betalen dan dat we aan stroom en gas verbruiken.

Waarom voert het kabinet-Rutte een nieuwe energieheffing in, terwijl burgers zich al blauw betalen aan belasting als ze hun huis willen verwarmen? Het antwoord: omdat de opbrengst van de al bestaande energietax helemaal niet wordt gebruikt om het milieu te verbeteren. Het geld gaat rechtstreeks naar de algemene middelen. Er werd de afgelopen weken ook in Nederland gegniffeld om het plan van de Griekse regering om belastingen te gaan innen via de energienota. Hier gebeurt dat al jaren.

De hoogte van de energiebelasting stond voor de invoering van de windmolenheffing al op geen enkele manier meer in verhouding tot de milieuschade die burgers met hun energieverbruik zouden aanrichten. De kosten om de schadelijke effecten ongedaan te maken van de uitstoot van koolstofdioxide (CO_2), het gas dat door wetenschappers verantwoordelijk wordt gehouden voor de opwarming van de aarde, zijn veel lager dan de belasting die opeenvolgende kabinetten op het gebruik van energie heffen. In plaats van te breken met dat onverdedigbare beleid, doet het kabinet-Rutte er nog een schepje bovenop. Niet echt iets om de vingers bij af te likken.

Jean Dohmen